

Colecția POESII este coordonată de Maria Dinu

Redactor: Petrișor Militaru

DTP: Sorina Bela

Ilustrație copertă și fotografii: Alexandru Stanciu

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura Aius Printed este recunoscută de CNCS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STANCIU, ALEXANDRU,

Interdimensional/ Alexandru Stanciu; pref. Maria

Dinu – Craiova : Aius, 2019

ISBN 978-606-562-776-5

I. Dinu Maria (pref.)

821.135.1

© Alexandru Stanciu

Craiova, 2019

str. Pașcani, nr. 9, 200151

tel./fax: 0351 467 471

e-mail: editura.aius@gmail.com

www.aius.ro

ISBN 978-606-562-776-5

Alexandru Stanciu

Interdimensional

Prefață de Maria Dinu

Craiova, 2019

Cuprins

ÎN COLȚURI	9
REFLEXIE.....	10
ÎNGENUNCHIAT ȘI MIZERABIL.....	11
DIALOGURI PERVERSE.....	12
ÎNTR-UN VID	15
ÎNTR-UN ZÂMBET.....	16
NESTRECURATĂ	17
UNGHIURI OBTUZE.....	18
UMERI ALBAȘTRI	19
ÎN APE TRISTE.....	20
ÎNLĂCRIMAȚI ȘI GOI.....	21
URMĂ DE TIMP	22
M-AM OBIȘNUIT	25
GÂNDURI DEFUNCTE	26
AMORCROBATIC	27
SĂ-ȚI MÂNGÂIE PIELEA.....	28
CIOBURI	31
INCONȘTIENȚĂ.....	32
DINSPRE INTERIOR	33
INTERDIMENSIONAL.....	35
PE MUCHIA UNUI BISTURIU	36
LA O ARUNCĂTURĂ DE BAT	37
MI-AM LĂSAT PLETE.....	38

O geometrie erotică interdimensională

Cu toate că o poezie tânără precum cea a lui Alexandru Stanciu ar putea trăda oricând un eclectism specific vârstei adolescente marcate de primele căutări poetice și „reglări” de voce proprie, volumul *Interdimensional* aduce în prim-plan un discurs destul de bine articulat din punct de vedere tematic și expresiv. În versurile sale, Alexandru Stanciu aspiră să refacă un spațiu al purității poetice în care legăturile profunde dintre trăiri și gânduri, comunicarea dintre minte și inimă (cum citim în poezia cu iz sorescian, *Reflexie*), raportarea la prezența feminină proiectează într-o altă dimensiune, când, printre sinapse irup universuri, galaxii îndepărtate și „inima timpului”, generate de contactul dintre îndrăgostiți.

Bine reprezentate în acest volum, senzualitatea determină o autoscopie practică aproape la modul interdisciplinar (metodă de abordarea a unui subiect dintr-o disciplină aplicând metodele specifice unei alte discipline), prin notarea anatomică a efectelor apropierei erotice de la întârzierea bățăilor inimi, încetinirea circulației sângelui până la impresia de sufocare, în urma unui sărut pătimaș (vezi poemul *Într-un zâmbet*).

Poezia stă sub semnul aerului, element expansiv ce simbolizează afecțiunea și iubirea. Nu întâmplător, la modul stănescian, iubirea susține sentimentul originilor, în timp ce femininul fascinează, stârnește dependența trăită cu o poftă bahică (ca în poemul *Nestrecurată*), dar se revelează a fi și înspăimântător, odată transfigurat de pulsunile erotice, precum în poemul *Dialoguri perverse*. Fascinația trupului iubitei deplasează accentul la geometria sacră, a perfecțiunii universului ca rezultat al unor calcule divine, la geometria erotică ca formulă secretă a frumuseții și voluptății înscrise în formele atrăgătoare ale acesteia. Dar poate că originile eternului feminin țin de momentul primordial al nașterii femeii din coasta bărbatului, re trăite dureros de vocea masculină în poemul *Umeri albaștri*, frumusețea sa fiind consecința aspirației Evei spre planul celest.

Când nu e trăit prin implicare și uimire, spectacolul de voluptăți dantelate este observat cu detașare și ironie, căci, pe alocuri, erosul devine un număr de acrobație în care fiecare dintre parteneri vrea să-l impresioneze pe celălalt, în așteptarea aplauzelor de la final. Impresia de detașare, inclusiv de sine, se acutizează în ultimele poeme ale volumului, fiindcă erosul e conștientizat ca moarte și renaștere interioare. Într-un gest sorescian cvasisfidător, ființa confesivă își aprinde un chiștoc „din dimensiunea în care eram fericiți”, prefigurând o posibilă regenerare poetică nu din cenușă, ci din tutun, stimul creator prin care se pierd galaxiile erotice ale lui Alexandru Stanciu.

Maria Dinu

Interdimensional

„E un echilibru să te clatini dintr-un
exces în altul.”

Alexandra Bodnaru

În colțuri

E elogiul grotesc al sentimentelor,
Neșlefuite, e cruntă.
Tragică și comică... în colțuri.
Și-n forme apetisante,
Aleargă goală printre sinapse.
E turbată, uneori o muză,
În căutare de poeți.
Pură ca Eva, poezia mea mușcă din măr.

Reflexie

Auzi,
Cică mintea și inima
Nu se înțeleg...
Dar ale noastre făcuseră un pod din priviri,
S-ajungă una la alta.

Îngenunchiat și mizerabil

Ea-mi construia castele din hârtie
Mie, scriitorului din colțul lumii
Care-i dădea târcoale numai ei.
Îmi tot trimitea porumbei voiajori,
Mie, celui care nu știa să se-nalțe.
Îngenunchiat și mizerabil,
Mă invita pe-un pod select
Din cornuri de rinocer
Și-mi tot arunca priviri
Mie, păcătosului ce poftea la eternitatea
infernului
În care-și trăia atât de divin existența,
Îmi îndesa nenumărate petale de trandafir
Și-mi tot cădeau printre peticile de timp
Cusute prost.
Ea-mi construia castele de hârtie,
Mie, cerșetorului din colțul lumii
Care-i dădea târcoale numai ei.